

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NO. 43. — ŠTEV. 43.

NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 21, 1933. — TOREK, 21. FEBRUARJA 1933

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XII. — LETNIK XII

POSLANSKA ZBORNICA ZA PREKLIC 18. AMENDMENTA

289 POSLANCEV JE GLASOVALO ZA PREKLIC; ZADNJO BESEDO IMAO DRŽAVNE KONVENCIJE

Ko je speaker Garner objavil izid glasovanje, je zavladalo v dvorani silno navdušenje. — Pred glasovanjem se je vršila kratka, toda ostra debata. — Suhaci zatrjujejo, da je dežela najmanj za sto let nazadovala. — Po dolgem času je imel narod priliko odločevati.

WASHINGTON, D. C., 20. februarja — Kongres je danes pozval vseh osemnajtideset držav, naj se izrečejo za odpravo prohibicije, ki je uveljavljena že trinajst let.

Poslanska zbornica je odobrila resolucijo za odpravo osemnajstega amendmenta z 289 proti 121 glasovom.

Resolucijo morajo odobriti državne konvencije najmanj šestintridesetih držav, nakar bo prohibicija odpravljena.

Konaj je bilo glasovanje zaključeno, so že pričela prihajati iz raznih držav poročila, da bo storjeno v najkrajšem času vse potrebno za odobrenje novega ustavnega amendmenta, ki bo razveljavljal osemnajsti amendment.

Državni tajnik bo officijelno obvestil governerje posameznih držav, da je kongres sklenil predložiti, zadevo glede preklica prohibicije posameznim državam. Tozadovno obvestilo bo najbrže že jutri poslano po pošti.

Za predlog je bilo oddanih petnajst glasov več nego je bilo potrebno, dočim je pri zadnjem glasovanju, ki se je vršilo dne 5. decembra manjkalo šest glasov do prepisane dvetretinske večine.

Pred glasovanjem se je vršila kratka, toda ostra debata. Noben kongresnik ni smel govoriti več nego dve in pol minute.

Da bo izpadlo glasovanje ugodno za mokrače, je bilo znano že prej. V senatu je bil v četrtek odobren tozadovni predlog s 63 proti 23 glasovom.

Vsi kongresniki so bili navzoči, in galerije so bile polne do zadnjega kotička. V zbornici je zavladala popolna tisina, ko je speaker Garner pozval demokratskega voditelja Rayneya, naj predloži Blaine-jev predlog.

Nato so se začeli oglašati suhači in mokrači.

Voditelj suhačev, demokrat Moore iz Ohio, je reklo: — Ako bo ta predlog sprejet, bo to pomenilo, da je dežela za sto let nazadovala. Sprejem predloge pomeni povratek salona.

Republikanec Guyer iz Kansas je vzliknil: — Vsak demokrat in vsak republikanec, ki glasuje za ta predlog, glasuje proti platformi svoje lastne stranke in za povratak salona. Jaz nikakor ne morem pojmiti te pregrešne zvezne med demokratskim in republikanskim vodstvom. Ta zveza je izdajstvo nad narodom.

Republikanec Beck iz Pensylvanije je reklo: — Prvič izza uveljavljenje prohibicije je imel narod priliko odločevati, če naj osemnajsti amendment ostane ali če naj bo preklican.

Na predlog suhača Blantona iz Texasa je speaker Garner odredil glasovanje, ki so ga v zbornici in na galerijah napeto zasledovali.

Ko je bil razglašen izid glasovanja, je nastalo v zbornici strahovito ploskanje.

Za preklic je glasovalo 179 demokratov, 109 republikancev ter Kvale iz Minnesota, ki je zastopnik farmersko delavske stranke.

Proti je glasovalo 32 demokratov in 89 republikancev.

Zaenkrat še ni znano, če bo zvezna vlada skrbela za sklicanje državnih konvencij ali če bo ta zadeva prepričena zakonodajam posameznih držav.

Nekatere državne konvencije se bodo sestale baje že meseca aprila.

Japonska je sklenila zapustiti Ligo

MLEKARSKA STAVKA V WIS.

Stavkujoči farmerji razlikajo mleko. — Piketi se sicer vzdržujejo vsakega nasilja.

New London, Wis., 20. februar. — Farmerji se trdno drže pri stavki in piketi razlikajo mleko po cestah. Posebno močno so zastržili okraj Waupaca in New London je prišlo zelo malo mleka.

Bliži Manawa so farmerji razlikili z devetih tovornih avtomobilov okoli 25,000 funtov mleka. Dragača pa se piketi zadržijo mirno in ne delajo nikomur nikakogar nasilja.

Državni pravnik v okraju Onagamie, Frank F. Wheeler je imel razgovor z govorilnem namestnikom Ralph Immel in dvema častnikoma narodne garde glede dovoza mleka, toda niso nisčesar gotova sklenili.

Kot se poroča iz Milwaukee, je tam vse mirno, ker se farmerji iz okolice niso hoteli pridružiti stavkarjem.

ŠPANSKI ADMIRAL JE UMRL

Admiral Aznar je bil zadnji Alfonzov ministrski predsednik. — Se je boril proti Združenim državam.

Madrid, Španija, 20. februarja. Admiral Juan Bautista Aznar, častni generalni kapitan bojnega mornarice, ki je bil zadnji ministrski predsednik pod monarhijo, je umrl. Star je bil 72 let. Že več časa je bolhal za neko ornino boleznio.

Prvi, ki je prišel v hišo mrtvega admirala izraziti svoje sožalje, je bil večkratni ministarski predsednik pod kraljem Alfonzom grof Don Alvarado de Romanos.

Admiral Aznar, ki je bil poznan v mornariških zadevah skoro vse svoje življenje, je bil 14. aprila 1931 ministrski predsednik, ko se je moral kralj Alfonz odpovedati prestolu in je bila razglasena republika. Ko je Aznar naznani kralju odstop svoje vlade, se je kralj eno uro pozneje odpovedal prestolu. Kralj je še hotel poklicati na posvetovanje tri svoje politične voditelje, da bi jih vprašal za svet. Medtem pa so republikanski voditelji poslali kralju ultimatum, v katerem so zahtevali, da razglasijo republiko.

Admiral Aznar se je zelo odlikoval v špansko-ameriški vojni ter je služil na Filipinih, na Kubi in v Maroku. Ladja, na kateri je bil tedaj tretji poveznik, je bila potopljena in ameriški mornarji si ga ujeli ter ga prepeljali v ujetništvo v Norfolk, Va. Po mestu se je mogel prosto gibati in je bil pogosto povabljen v hišo raznih mest.

V ujetništvu je bil deset tednov. Po sklenjenem premirju je admiral Aznar odpotoval na Španijo, kjer je bil vedno v službi na odličnih mestih.

ZANGARA OBSOJEN NA 80 LET JEČE

Zaradi postavnega praznika "Washingtonovega rojstnega dne" ne izide jutri "Glas Naroda". Prihodnja številka izide v četrtek, 23. februarja.

Uprava.

VARHOSTNE ODREDBE PRI INAVGURACIJI

Hoover in Roosevelt bosta pri Rooseveltovi inauguraciji imela močno stražo. — Mobilizirano je vojaštvo, policijo in detektivi.

Washington, D. C., 20. februar. — Ob priliki inauguracije 4. marca bo avtomobil, ki bo ob 11 dopoldne odpeljal izpred Beli hiše, bolj zastražen, kot pa kakokoli avtomobil, ki je načelen z zlatom.

V avtomobilu bo moč, ki bo zatem še eno uro predsednik Združenih držav, poleg njega pa moč, ki bo za prihodnja štiri leta stope na njegovem odstodu.

Za avtomobilom, v katerem se bosta peljala predsednik Hoover in novoizvoljeni predsednik Roosevelt k inauguraciji pred Kapitolem, bosta še dva avtomobila in mogoče še več in v njih bodo ciljno oblečeni možje, katerih oči bodo pazljivo gledale v obraz vseh, ki bodo stali ob kraju ulice.

To bodo tajni detektivi, katerih naloga je, skrbeti za varnost predsednika. Še živo jim bo tedaj v spominu predzrni napad na Roosevelta v Miami.

V sledi atentata v Miami, bo straža, ki navadno vedno spremlja predsednika, podvojena ali pa še potrojena.

Najbolj pazna pa bo straža opoldne, ko bo Roosevelt podal prisego kot predsednik Združenih držav.

Kot je običaj, po inauguraciji en detektiv vedno spremlja bivšega predsednika na železniško postajo. Letos bo spremlju Hooverja najbrže več detektivov.

Ostali detektivi bodo spremljili predsednika Roosevelteta v Belo hišo in skozi štiri leta bodo imeti vedno pazne oči v bližini Franklin D. Roosevelteta.

MLAD IZSILJEVALEC

Pittsfield, Mass., 20. februarja. Danes so artilirali 15-letnega solarnega Johna Rosea, ki je skušal izsiljiti od bančnega predsednika Lyncheta deset tisoč dolarjev. Pisal mu je, da bo usmrtil njegovega sina, ako ne dobi denarja.

Zapuščinski sodnik Foley je včeraj dovolil, naj dobiva devetletna Gloria Vanderbilt vsak mesec štiri tisoč dolarjev. Njen vrah pravi, da potrebuje toliko za primereno vzdrževanje otroka.

Otok je podedoval po svoji starši in tri milijone dolarjev.

Pariz, Francija, 20. februarja. Vsi državni uradniki in uslužbeni ci po celi Franciji ter mestni uslužbeni ci v Parizu so zastavili od deset minut do ene ure v protest proti namernemu znižanju plač.

Pariz, Francija, 20. februarja. Vsi državni uradniki in uslužbeni ci po celi Franciji ter mestni uslužbeni ci v Parizu so zastavili od deset minut do ene ure v protest proti namernemu znižanju plač.

Demonstrantje so ustavili vse poštni avtomobile, poduljčno in poučeno železniško. Učitelji so vsled tega zaksilili s poukom.

Po celi Franciji so bili pismeno za eno uro prepozni.

Podoljčne železnicce, busi in polulične železnicce so v mnogih mestih za deset minut ustavile obrat, pariski mestni uradniki in uslužbeni ci pa so sedeli eno uro na stolih s prekrizanimi rokami.

Železniški uslužbeni ci niso začutili, ker niso hoteli ogrožati življenja prebivalstva, toda izdali so odločni protest proti namernemu znižanju plač.

ZANGARA OBESILI

Cermak je imel zelo nemirno noč. — Zdravnički so prepričani o njegovem okrevanju. — Sedeti ne bo še mogel pred koncem tedna.

Miami, Fla., 20. februarja. — Po nemirni noči je zdravstveno stanje chicagskega župana Antonia J. Cermaka še vedno resno.

Dr. T. W. Huston je malo pred devetimi dopoldne naznanil, da bo izdan zdravniški bulletin o Čermakovem stanju, kadar pridejo drugi zdravniki.

Poleg tega je dr. Huston tudi reklo, da župan Čermak ne bo še mogel sedeti pred koncem tedna.

Mrs. Gill, ki je bila tudi ranjena, ko je Giuseppe Zangara strejal na Roosevelteta, kaže tudi nekoliko izboljšanja.

Governor Henry Horner iz države Illinois je sinoči odpotoval domov.

Ne bi še odpotoval, ako ne bi bil popolnoma prepričan, da je kaka nevarnost za župana Čermaka. — Je reklo govorilnik Horner pred svojim odhodom.

Zangara pred zasišanjem pri sodišču ni hotel govoriti z nikomur kot s svojim zagovornikom in sodnikom E. C. Collins.

— Ničesar nimam govoriti z nikomur, — je reklo Zangara svojim paznikom.

Zangara pred zasišanjem je radovilno občinstvo zasedlo celo sodniško dvorano. Policiisti in detektivi so vsakega preiskali, ako nima pri sebi revolverja.

Po kratkem zasišjanju je obsojil sodnik Zangara na osemdeset let.

Atentator se je zaničljivo namenski in reklo:

— Osemdeset let! To je prema! Obsolidate me raje na sto let!

STRAJK FRANC. DRŽAVNIH USLUŽBENCEV

Vsi mestni in državni uslužbeni ci so zastavili od deset minut do ene ure. — Protestirajo proti znižanju plač.

Pariz, Francija, 20. februarja. Vsi državni uradniki in uslužbeni ci po celi Franciji ter mestni uslužbeni ci v Parizu so zastavili od deset minut do ene ure v protest proti namernemu znižanju plač.

Demonstrantje so ustavili vse poštni avtomobile, poduljčno in poučeno železniško. Učitelji so vsled tega zaksilili s poukom.

Po celi Franciji so bili pismeno za eno uro prepozni.

Podoljčne železnicce, busi in polulične železnicce so v mnogih mestih za deset minut ustavile obrat, pariski mestni uradniki in uslužbeni ci pa so sedeli eno uro na stolih s prekrizanimi rokami.

Železniški uslužbeni ci niso začutili, ker niso hoteli ogrožati življenja prebivalstva, toda izdali so odločni protest proti namernemu znižanju plač.

VLADA JE ODPOKLICALA SVOJE ZASTOPNIKE IZ ŠVICE

TOKIO, Japonska, 20. februarja. — Japonski kabinet je sklenil, da Japonska izstopi iz Društva narodov ter obenem sklenil, da odpokliče

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Saks, President
L. Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na veljo leta velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$8.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.

Dopoljni brez podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovati poljiti po Money Order. Pri sprememb krajja narodnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznam, da hitreje nađemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

SKRAJNI ČAS JE

Dežela krvavo potrebuje voditelja, ki bo stopil pred narod s smotrenim programom.

Zastopniki naroda se nahajajo v taki zadregi in so da, ko brez moči, da so skoro smešni. V svoji nemoči se zatekajo k fantastičnim idejam ter iščejo v svojem obnpu poti, ki bi kaj lahko dovedle do dežela v propast.

Nekateri so začeli govoriti o inflaciji in deflaciiji.

S tem hočejo rešiti svojo lastno kožo ter ustvariti s katerimkoli sredstvom začasno navidezno prosperitet. Prav nič ne pomislijo, kaj bi bila posledica take politike.

So pa tudi taki, ki gredo še dalje. V glavo so vsi vblji, da bi bila vojna edina rešitev. Vojna, ki bi spravila tovarne v obratovanje ter potom konškripcije napravila konec nezaposlenosti.

Že misel, da bi bilo treba zopet žrtvovati mladino na bojiščih, je zločinska.

Na vojno šejujejo isti dobčkarji, ki se napravili v teku svetovne vojne težke milijone. Samo oni so imeli korist. Narod je moral doprinašati žrtve — v blagu, krvi in svobodi.

Vojna fronta naj bi se obrnila proti Japonski, torej oni državi, ki da figo za odredbe Lige narodov in se noruje iz izjav ameriškega državnega departmента.

Taka vojna bi bila po mnenju šejučev precej popularna. Pravijo, da pomenja Japonska največjo nevarnost za Združene države, kar pa nikakor ni res.

Japonska bi se stokrat prej premisli, predno bi nastopila proti Združenim državam. Šestdeset odstotkov svojega blaga eksportira v Ameriko. Kam bi potem s tem blagom?

Vojni šejuči imajo zelo slab spomin. V mislih jim je samo vojna prosperiteta, ne pa brezmejna gospodarska reakcija, penzije in veteranski bonusi ter strahovito visoki davki.

Mislijo k od danes do jutri in jim niso mar posledice, ki jih ima vojna za vse človeštvo.

Skrajni čas je torej, da prevzame vajeti močna roka ter napravi konec brezvestnemu ravnanju neizkušenih politikov.

Udobno Hitro Poceni

Lahko danes potuje vsakdo, kdor je dobil potrebna navodila od večega zastopnika. Da ne boste imeli na potovanju nobenih zaprek, pišite za brezplačna pojasnila na —

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Iz Jugoslavije.

Samorom 13-letnega dečka.

V Varaždinu si je končal na Števniči življeno 13-letni učenec osnovne šole Stjepan Klasta. Obesil se je doma na podstrešju in v poslovniščem pismu je napisal, da je zakril njegovo smrt sosed Nikola Klobučar. Oblasti so uvedle preiskavo, da se dožene v koliko je sosed res kriv dečkove smrti.

Harakiri vpršč otrok.

V Novem Sadu si je hotel končati življeno 56-letni ekonom iz Bočkega Petrevec Sela Mihajlo Vor. Ker so mu pa domači samorom prepričali, si je zjutraj vpršč svojih otrok razparal trebuhi in kmalu v silnih muhah izdihnih.

Žalostna usoda vojnega ujetnika.

Dnevno časopisje večkrat poroča o vrnitvi ujetnikov večinoma iz Rusije, ki so bili v ujeti v sestnosti vojne, pa so se po dolgih letih vrnil domov. Navadno so bili proglašeni že za mrtve in so ob vrnitvi doživel razna razočaranja.

Rekord me njimi pa je brez dvoma dosegel Nikola Bunjanin izvazi Gruberje pri Petrinji. Dvajsetletni mladenec Nikola je šel jeseni 1911 k vojakom in ravno bi odslužil triletni vojaški rok, ko je izbruhnila svetovna vojna. Januarja meseca 1915 je bil ujet na ruski fronti in od tedaj ni bilo več glasu od njega. Takratne vojaške oblasti so ga proglašile za zmage. Medtem pa je Nikola živel v Rusiji, kjer so ga trasnortirali od mesta do mesta, dokler ga niso odvedli daleč v Azijo. Vsi njegovi poskusi, da bi bil pobegnil, so se sposečili. Vsa ta leta je neprenehoma mislil na domovino in na svoj rojstni kraj, ali nikoli se mu ni nasmehnila sreča, da bi izvršil svojo namero in se vrnil domov. Lansko poletje je mu je končno posrečilo uhežati iz kolonije pri Bajkalskem jezeru, nadeval od kitajske meje. Vs pot do rojstnega kraja je prehodil pes. Prišel je čez Malo Azijo do Carigrada in od tam skozi Bolgarijo in Romunijo do Madžarske, kjer je bil zaprt v Pečuh nad dva meseca in pol. Končno se mu je okrog Božiča posrečilo pogebniti iz zapora in nekega dne je po tolkih letih trpljenja, ko je prehodil na tisoče kilometrov in doživel toliko hudega v tujem svetu, stopil na rodna tla. Doma pa je doživel briške razočaranje. Hijo, ki je bila njegova, so prodale njegove sestre, ki so se pomožile, istotako 6 jutrov zemlje, ki so bile na podlagi uradne objave prepričane, da je mrtev. Nevesta, ki mu je obljubila, da ga bo čakala, dokler se ne vrne iz vojne, se je poročila in bo kmalu postala — starata mati. Vse to ga je tako potrilo, da je ves obupan in kot berat izginil iz rojstne vasi. Seveda ga sedaj iščejo, tudi oblasti so uvedle pozivovanje za njim, on pa tava nekje po jug. domovini, po kateri je tako zelo hrepelen.

Z milijardno dedičino ne bo nič.

Jugoslovanski listi so na dolgo in široko poročali, da je na otoku Javi leta 1930 umrla Ana Dunkan, rojena Kovačič, doma iz hrvaškega Sombora, ki pa ima sroodnike istega priimka tudi na Slovenskem, menda v Lesach na Gorenjskem. Kovačičeva Ana je bila včasih slovenska operna pevka na Damaju, kjer jo je videl bogataš Dunkan z Jave, se ž njo poročil in jo vzel seboj na Javo.

Ali pa bo to posredovanje imelo uspeh ali ne, ali hrvaški in slovenski dediči ne bodo ogoljani za veliko upanje, ki so ga že imeli, to vse bo pokazala bodočnost.

Dunkan je bil baje neizmerno bogat človek. Ko je umrl, je vse svoje premoženje zapustil svoji ženi Ani, rojeni Kovačič. Leta 1930 je tudi ta umrla brez potemcev in brez oporeke.

Holandske oblasti so začele iskati vledice. Ker pa navadno akt iz ene pisarne v drugo, potrebuje več dni ali celo tednov in je Java daleč notri blizu Indije in Australije, ni čudno, da so minula skor 3 leta, predno so srodniki pojedili.

Kajpada so se silno razveselili, ker pa navadno akt iz ene pisarne v drugo, potrebuje več dni ali celo tednov in je Java daleč notri blizu Indije in Australije, ni čudno, da so minula skor 3 leta, predno so srodniki pojedili.

Kajpada so se silno razveselili, ker pa navadno akt iz ene pisarne v drugo, potrebuje več dni ali celo tednov in je Java daleč notri blizu Indije in Australije, ni čudno, da so minula skor 3 leta, predno so srodniki pojedili.

Kajpada so se silno razveselili, ker pa navadno akt iz ene pisarne v drugo, potrebuje več dni ali celo tednov in je Java daleč notri blizu Indije in Australije, ni čudno, da so minula skor 3 leta, predno so srodniki pojedili.

Stvar je namreč ta: Ko je Ana Dunkan umrla, so sudišča na Javi, ki je holandska, včakala nekaj let, kolikor določa holandski zakon, da se oglašijo pravi dediči. Leta so minula, ne da bi se bilo dedičem v Jugoslaviji sanjalo, da jih na Javi čaka takšna dedičina. Tako je potekel rok in za dediče so bili proglašeni drugi. Da je na Javi res priljubljen velika zapuščina, pokojne Dunkan, o tem ni nobenega dvoma, ker je odvetnik dr. Nikola Frankeš že dobil uradni akt javanskoga sodišča, ki govorja o tej zapuščini. Iz tega akta pa ni razvidno, kolika je zapuščina. Razvidno je, le, da akt govorja o nekih vrednostnih papirjih, delničih in obligacijskih holandskih industrij na Malajskem otoku. Če je to edina zapuščina Dunkanove, roj. Kovačič, potem je pač jasno, da o štirih ali petih milijardah nitij govora ni. Vsi ti vrednostni papirji, o katerih govorji javanski akt, niso vredni po sedanjem tečaju več kakor kaka dva milijona dinarjev.

Vendar je težko verovati, da bi bila to edina zapuščina Dunkan, ki je bila po svojem možirno bogata. Zato so jug. oblasti mnenja, da je v tem sodnem aktu navedeno le njeno premoženje, da pa je nepremično premoženje zabeleženo v kakem drugem aktu, ki ga nimajo jugoslovanske oblasti v rokah.

Zaradi tega je nastalo med zainteresiranimi ljudmi in jugoslovanskimi državami raznemu med njihovim pravnim zastopnikom, ter med juganskimi oblastmi dolgo dospovanje. Ker pa je Java silno daleč in ker se s tem dospovanjem trati le čas, je dr. Frankeš vso zadevo izročil ministru za socijalno politiko, ki naj po diplomatski poti to stvar hitreje reši.

Ali pa bo to posredovanje imelo uspeh ali ne, ali hrvaški in slovenski dediči ne bodo ogoljani za veliko upanje, ki so ga že imeli, to vse bo pokazala bodočnost.

Glas "skrivnostne bele žene".

Iz Virovitice poročajo: V bližnji vasi Pepelani so kmetje pri razkopavanju zemlje naleteli na sledove grobnič in stare rimske dobe. Zalo je zanimivo, kakor je prišlo do tega odkritja. Neki premagar je sanjal, da se nahaja na področju brega, ki ga tankajše ljudstvo imenuje "turški grad". Zakopan zaklad. V istem hipu se mu je prikazala neka bela žena, ki mu je svetovala, naj gre prvo nedeljo po polni lumi pod "turški grad". Označila mu je točko, kjer mora razprostreti robec, nanj polekniti in moliti: nato naj vztrajno kopije in našel bo zakopano blago. Premagar je zjutraj prišel v občino in srečal v turški grad. Herriot je imel v ogromni dvorani Gauev v prisotnosti številnih francoskih državnikov in inteligenčne predavanje o problemih vzhodne Evrope. Zelo mnogo časa je posvetil predavanju o Poljski in njenih odnosih napram Franciji. O Poljski se je izrazil zelo laškovo in ji priznal zlasti kulturni in gospodarski napredki. Herriot je ponazarjal da je Francija energično proti temu, da bi se Baltsko more zaprlo za Poljsko po Rusiji in Nemčiji, ker je zgodovinska Poljska, da organizira konferenco baltskih držav, ki bi zagotovila svobodo vsem državam, ki ležijo na Baltiku. Govor je podprt z avtomobil.

Bivši predsednik vlade Herriot je imel v ogromni dvorani Gauev v prisotnosti številnih francoskih državnikov in inteligenčne predavanje o problemih vzhodne Evrope. Zelo mnogo časa je posvetil predavanju o Poljski in njenih odnosih napram Franciji. O Poljski se je izrazil zelo laškovo in ji priznal zlasti kulturni in gospodarski napredki. Herriot je ponazarjal da je Francija energično proti temu, da bi se Baltsko more zaprlo za Poljsko po Rusiji in Nemčiji, ker je zgodovinska Poljska, da organizira konferenco baltskih držav, ki bi zagotovila svobodo vsem državam, ki ležijo na Baltiku. Govor je podprt z avtomobil.

Tak rojak naj bi imel stalno delo, stalen zaslužek ter bi moral znati kuhati, plagnati, ribati in prati, pa par tisoč dolarjev naj bi imel na banki.

Pa se je koj ena oglasila, ki pravi, da je v oglasu pomota, ker je izpuščeno, da mora imeti tudi hišo in avtomobil.

— In pa lep mora biti, — dovrstavlja samozavestno — sicer ne bo nič.

Zadnjič sem pisal, da bom kmalu čital oglase, v katerih išče mlada Slovenka rojaka v starosti od trideset do štirideset let v svetu možitve.

Tak rojak naj bi imel stalno delo, stalen zaslužek ter bi moral znati kuhati, plagnati, ribati in prati, pa par tisoč dolarjev naj bi imel na banki.

Pa se je koj ena oglasila, ki pravi, da je v oglasu pomota, ker je izpuščeno, da mora imeti tudi hišo in avtomobil.

— Načeljaj si pa vzel mambo! — ga je vprašal sinček.

Očetu so vlike solze.

— Torej tudi tebi se že živno združi, predragi otrok? — ga je žalostno vprašal.

Najbolj nesrečna vdova je tista, ki je prestara za možitev.

V nekem smrtnem naznalu sem čital:

Pokojnik je bil blaga duša. Vsi so ga radi imeli. Zvezčer je bil zdaj v celici.

— Pokojnik je bil blaga duša. Vsi so ga radi imeli. Zvezčer je bil zdaj v celici.

Huda tašča je mislila ugnati svojega zeta v kožji reg in ga je vprašala:

— Recimo, da bi bili v čolnu; jaz tudi in moja hči, ki je sedaj tvoja žena. Čoln bi se prevrnil, voda bi bila globoka, plavati bi znal pa same ti. Kateri bi skušal rešiti meni ali tvojo ženo?

— Najprej bi skušal vas rešiti. In če bi rešil vas, bi skušal rešiti zeno ter bi se z njo vred potopil.

Celinstvo dveh služkinj

Iz Le Mansa v Franciji poročajo o strašnem umoru, ki sta ga izvršili dve služkinji nad ženo in hčerjo nekega advokata. Poživljeni ženski sta najprej tolki žrtvi s kladivom po glavi, potem pa si ju obdelovali z nožem do smrti. Trupli sta bili nečloveško razmazani.

Eni izmed umorjenih žensk sta služkinji s kvačko iztaknilo oči. Sodijo, da je prislo do zločina zaradi tega, ker je gospodinja okregala oba posla. Zločin je izbil v Franciji silno ogrožen.

Giuseppe Zangara, ki je hotel us

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ZOŠČENKO:

ZVIŠANA PRODUKTIVNOST

Vršič se oglaši zvonček na stopnišču.

Planem k vratom, da bi odprl. Tedaj se nekdo siloma prerine v prednjo sobo. Mož gotovo ni pri pameti. Usta so mu odprtia, brki mu vise nizdol, oči mu gledajo blodno in pot mu lije s čela. Napol občen jopič je raztrgan.

"Plinska ura?" zahrope divje. "Brzo! Kje?"

Jeknil sem od strahu in pokal s prstom proti stropu. Mož sko-

či na mizico, pohodi nov damski klubok in pogleda plinsko uro.

"Tovariš," vprašam (prestrašeno), "kdo pa ste, prosim? Morda kontroler?"

"Kontroler," pravi hriпavo. "Sedaj pregledujem in moram koj leteti dalje..." Skoči na tla, sum z noge v ogel skinjenje in plane ves zaslop k vratom.

"Tovariš... bratee..." pravim, "sedite vendar... počijte si... tako slab ste videti..."

Kontroler postane, se oddahne in reče: "Tu... Res je... Do smrti sem utrujen danes... Saj je sto stanovanj... Prej smo jih imeli le po 60 pod kontrolo, sedaj pa po 80... In že človek naredi več, dobi nagrado... Danes bi jih rad kontroliiral 150, niti več in nič manj... Ne potrebujem veliko. Nisem lakov men."

"Pa imate dovolj časa za to?" vprašam previdno in zavrnjam zmečkan klobuk.

"Da, da," odgovori kontroler.

"Samo občinstvo se še ni navdilo na zvišano produktivnost. —

Pravil je z mesta, se potapljal po kolenih in skokoma je bil na stopnicah.

Produktivnost je rastla.

ODKRITJE V IRAKU

Stara Mezopotamija je še vedno prvih in neizvršnih zakladnic za starinoslove. Ni še dolgo časa od tega, kar so odkrili znamenite in dragocenosti polne grobov v starom Urnu. Sedaj pa prihajajo vesti, da so pri Arpačijahu poleg starodavnih Niniv našli ostanke kulture iz predzgodovinske dobe.

Že to, kar so dosedaj odkrili, potruju mnenje mnogih odličnih znanstvenikov, da so ti ostanki pridobili civilizaciji, ki je bila doma v severni Mezopotamiji. Obvladala je te dežele več stoljet, predno je vpliv mesta Ur segel tudi do tja.

Predsednik izvršilnega komiteja britanske arheološke šole v Iraku se je izrazil, da ima mnogo upanja, da bodo izkopnine v Arpačijahu mnogo pripomogle do razumevanja predzgodovinske dobe v Mezopotamiji. Tudi stroški teh odkritij tokrat ne bodo veliki.

Lani so pri razvalinah Ninive kopali nad 20 metrov globoko in našli so ostanke posod nekega predzgodovinskoga naroda, ki je svoje posode tako lepo z barvami krasil in jih tudi poliral. Te posode so najstarejše, kar so jih do sedaj našli v Ninivah. Sodijo, da so iz V. tisočletja pred Kristusovim rojstvom. V tej jami pa se ponovno našli lončeviny, pripadajoč staremu Urnu, a še vedno v mnogo višjih plasteh, ki se že približujejo zgodovinski dobi mesta Ninive samega.

Po skrbnih raziskavanih prastarih gradbišč v okolici, so pri Arpačijahu našli na površju polirane ostanke posod, ki so povsem enake enim in Niniv. Dve tretjini vseh do sedaj pri Ninivah najdenih reči pripada predzgodovinskemu dobi in ne Asirem, kakor so nekateri domnevati. Pod mestom Ninive se nahajajo še velika najdišča, a težko je v takih globini priti do njih. Zato so starinoslove tem bolj razvesili odkritij pri Arpačijahu, kjer bo delo neprimereno lažja in enejše na kraju, kjer začeleni predmeti ne leže tako globoko in se deloma celo na površju nekdanje stare naselbine.

Le tega še ne vedo, če se v zemljini ne skrivajo tudi večji ostanki zgradb. Geometrične oblike na žganih glini pač prizajo, da je to predzgodovinsko ljudstvo imelo precej tehnične spremnosti. Okraski, ki so jih do sedaj odkrili, so trobarvni in utisnjeni na notranji in zunanjosti. Še vedno je ohranjena živo rdeča barva, ki se menja s črno na rumenem ali rožnatem dnu. Nekateri ostanki vaz so izredno fini in debeli kakor jajčna lipuna.

Srečna ekspedicija je do sedaj našla nekaj starih naselbin, ki spadajo celo v VI. tisočletje pred Kristusom in katere ni noben drug narod do sedaj uporabil za nove naselbine. Zadostovalo bo, da bodo

PRSTAN ANGLEŠKE

KRALJICE

Krasen smaragdn prstan angleške kraljice Elizabete je prišel zdaj potom dražje v roke nekega ameriškega borzuga špekulantu za 25.000 funtov šterlingov. Usoda tega prstana je tesno zvezana z usodo kraljice Elizabete, ki je živila v vladali Angliji od leta 1533 do 1603. Smaragd ji je bil podaril neki ruski plemič, ki se je bil zanjbil v njo in si je pozneje končal življeno. Kraljica je verovala, da jo dragulji ščiti in dala ga je vdelati v prstan, ki ga ni nikoli odložila. Pozneje ga je podarila svojemu ljubčku grofumu Essexu in mu pisanla, da naj ji ga vrne, če bi njuna ljubezen ugasnila, in da mu bo vse odpustila.

Graf Essex je bil pa obtožen zarote proti domovini, prisel je pred sodiščem in obojen je bil na smrt.

"Kajpak," rečem delikatno in začen: poravnati polomljena persa na klobuku.

"Da, da, ti damski" klobuki,

pravi kontroler, nedolčeno in očitno zmaje z glavo.

Poženje se k vratom in dostavi:

"Križ je s te zvišano produktivnostjo. Človek se trudi na vse pretege, občinstvo pa se nad tem spopita... Tu... moram leteti naprej... Ta... moram leteti naprej... Na svidenje..."

Pravil je z mesta, se potapljal po kolenih in skokoma je bil na stopnicah.

Produktivnost je rastla.

ODLIKOVANJA AMERIŠKIH ZNANSTVENIKOV

KURZU

Science Service beleži najbolj znatne napredke na znanstvenem polju tekom minulega leta in v posebnem odstavku navaja najvišja odlikovanja, podeljena ameriškim znanstvenikom tekom leta 1932. Izmed teh najdemmo tudi imena slavnega rojaka, prof. Miljana Pupina.

Najvišje značajno odlikovanje je bilo seveda podelitev Nobelove nagrade za kemijo Dr. Irvingu Langmuir-u, soravnatelju raziskovalnega laboratorijevega General Electric Company. On je tudi dobil nagrado \$10.000 mesečnika Popular Science Monthly.

Prof. Mihajlo Pupin je dobil John Fritzovo medaljo za uspehe na polju praktičnih znanosti. Izmed drugih odlikovanj najdemmo imena električnega inženirja Faeioli, Dr. Spidel, in drugih tujerodnih znanstvenikov.

FLAS.

UNIVERZA ZA NEVESTE

Po velikih nemških mestih so bile zadnjih leta ustanovljene nekakšne univerze za neveste, ki jih je namen skrbeti za srečne zakone. To so v bistvu tečaji za dekleta, ki bi se rada omoožila. Dekleta se neneči, kuhati, gospodinjiti, vzgajati otroke in sploh vsega, kar je potrebno za prijetno in udebljeno domačje. Vsako dekleta, ki pride na univerzo se počuti, kakor bi bilo že omooženo, samo moža še nima. Vse druge je urejeno tako, kakor v zakonskem življenju. Dekleta dobre otročičke, morajo jih kopati in previjati, poleg tega morajo kuhati, a tu pa tam dobe tudi goste in jim morajo pokazati, kaj vse znajo.

Dekleta vstajajo ob 7. zjutraj, najprej pri ščitilih oknih telovadnic, potem si pa pripravijo zajtrk. Po zajtrku se morajo odločiti, kaj bo za obed, nakar ene kuhači, druge delajo na vrtu, tretje pospravljajo itd. Popoldne pridejo na vrsto teroretični predmeti. Med njimi je tudi poseben predmet — "kako osrečim svojega moža". O tem predmetu predavata zakonska žena in zdravnik. Zanimivo je, da so vsi zakoni, sklenjeni z nevesto in poabsolvirani univerzi za neveste, baje arčni.

AFRŠKI SLONI SE ZBIRajo

Poročila turinškega tiska i z ne? Smejo, ako imajo lovske pravice Centralne Afrike, Kenije, Ugande vse, toda za to morajo položiti takso. — Sloni se izredno hitro množijo, tako da bo kmalu ves živalski paradiž v Afriki poln samih slonov. Nil je poln krokodilov. — Spoštovanje imamo samo pred večimi: tja pošljemo od časa do časa strelni. Trije udarec z repom po vodi in — konec je smrtnega boja. — Žirafe prhnejo od reke, ko nas zazore. Levi nas z velikimi osmičimi vprašajo, pre kaj smo prišli v to drevino. Drevje je prekrito z guano. Na njih se skrivajo ogromne gnezda. Znotraj novi sloni prihajajo k vodi, nad 500 smo jih že našli, med njimi pa jata ptice. — Kot širok bel oblak.

Ko smo že spoznali življenje slovov na gornjem Nilu, smo krenuli v lepo Kampalo, glavno mesto Ugande, katero so Anglezi krtili: — "Rome of the Jungle", ker je prav tako kot klasični Rim zidana na sedmerih gričih. Ker je neki lovec postreljal na obrežju Katonge v enem samem letu nad 100 slonov, so se ti vecinoma umaknili v Tora. Tudi ob gornjem Nilu in v vzhodnem delu Konga žive številni sloni. V Afriki je prav za prav več vrtovov, ki se razlikujejo med seboj po veličini in obliki ušes. Sloni, ki se selijo iz Konga v Tora, niso doči večji kot mač vol.

KONEC PEKLA NA VRAŽJIH OTOKIH

OTOKIH

Pariški list "Quotidien" poroča, da pripravlja francosko pravosodno ministristvo reformo kazenskega reda, ki bo z njegovo izkaznitvijo obenem odpravljena kazen posiljanja zločincev v prekomorske kazenske kolonije.

Francoski kazenski zakon "Code penal" izvira iz Napoleona dober in ni torej žuda, da ne odgovarja več pravnim mazorom iz leta 1933. Sicer je pa z zakoni povsod podobno tako. Namesto deportacije na Vražji otok, v Guayanu itd., bo francoski zločinci odšel zaprti v Franciji sami.

O pekli v francoskih kazenskih kolonijah se je pisalo mnogo v Franciji in v inozemstvu. Guayana je bila prvotno naseljena po svobodnih izseljencih, ki pa o njih niso več duha ne slaha, kajti vsi so v kratkem ponurli, pobrali jih je troskični opelk, stiskal ga je za grlo, da bi ne mogel dibati ter ga pretepel z jermenom. Nesrečni otroci je moral po ecle ure klecati na golih kolensih na oštrem polenu in če je v silnih mukah omagal, ga je brezresni očim "znowa" pretepel.

Ta dan je deklete davil, kar je mogel, mu potiskal prsta v ust in mu prelomil desno ročico na dveh krajih. Vsega iznimčnega otročica, ki je revčki opekel, stiskal ga je za grlo, da bi ne mogel dibati ter ga pretepel z jermenom. Nesrečni otroci je moral po ecle ure klecati na golih kolensih na oštrem polenu in če je v silnih mukah omagal, ga je brezresni očim "znowa" pretepel.

Moški — pozornost!

Tukaj je posebno nazzanilo, ki bo pozvočno vsakemu, ki je dosegel "srednjo starost" in se cuti, da potrebuje zanesljivo TONIKO. Da bo ugodno tisoččim, ki bi se mogče branili ali zamudili z nic.

Nuga-Tone

od posiljaljenja direktno, se ta predpis zdaj prodaja potom vseh lekarjev.

Dolar na mesec zdravilo — budit sam svoj — nabavite si stečenico, se danes zamolio.

DRUŠTVA

K NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vam Slovenci v vasi občini.

CENE ZA OGLASE SO ZNEBE

stva se pa klubu temu ni pomozilo, kajti prirastek je bil vedno enak visoki umrljivosti. Vsak kaznenec se je moral zavezati, da ostane v Guayanu toliko časa kot osvobojenec, kolikor je prebil kot kaznenec. Toda redki so bili tisti, ki so mogli tako dolgo prenašati skrajno nezdravo podnebjje.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg našlorja je razvidno da Edaj imate plačano naročnino. Prej številka pomeni mesec, dvega dan in tretja po letu. Začnje opominie in ravne smo razpoložili za Novo leto in ker bi želeli, da nam pripravite toliko ne-potrebne dela in strškov, za to Vas prosimo, da skušate načinovno pravčasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali pa plačajte načemu zastopnika v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kajih imenujemo tiskana z delčimi črkami, ker se opravčeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je najvišji rojakov naseljnih.

CALIFORNIA:

San Francisco. Jacob Laushin

COLORADO:

Pueblo. Peter Culiz, A. Saftic Walsenburg. M. J. Bayuk

INDIANA:

Indianapolis. Louis Banich

ILLINOIS:
Aurora. Mary Butcher
Chicago. J. Bevels, J. Lukach
Cicero. J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet. Mary Bambach, Joseph Hrovat
La Salle. J. Spelich
Mascoutah. Frank Augustin
North Chicago. Jože Zelezn

KANSAS:
Girard. Agnes Močnik
Kansas City. Frank Zagari

MARYLAND:

Kitzmiller. Fr. Vodopivec
Steyer. J. Černe (za Penns., W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit. Frank Stular

MINNESOTA:

Chisholm. Frank Gonze
Ely. Jos. J. Pestel, Fr. Sekula
Eveleth. Louis Gonze
Gilbert. Louis Vessel
Hibbing. John Povč
Virginia. Frank Hrvatich

MONTANA:

Roundup. M. M. Panian
Washoe. L. Champa

NEBRASKA:

Omaha. P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda. Karl Strn

JUDITINA PRISEGA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

4

(Nadaljevanje.)

Baron Lutz pl. Borau je sprejel poročilo o nenadni smrti svoje sestre z veliko žalostjo. Toda ni slutil, da je zapustila otroka, ki je med potovanjem starišev v gore ostal pri Falkovih stariših. Tako tudi ni vedel, da je bila ta malo hčerka njegove sestre izrejena in vzgojena v hiši dr. Heina kot lastna hči.

Dr. Hein in njegova žena sta vedela, da se je družina baronice Borau njeni popolnoma odpovedala. Naznanko o smerti ponesrečenega mladiča, para so poslali v Borau, ker pa baron Borau na to naznanko ni odgovoril, se za to tudi dalje mislo več brigali. Nikdar niso mislili na to, da prosili za Judito kakše milosti od sorodnikov njene matere. Toda po smrti svojega moža je gospa Hein vendar prišla na misel, ako bi bilo popolnoma prav, da bi pozabili na Juditino dedičino, do katere je bila Juditina mati popolnoma opravičena. To bi bilo za Judito velike važnosti. In tako se je gospa Hein odločila, da se preseli v Schwarzenburg. To je bil njen drugi povod, katerega pa ji ni hotela zaupati, da bi ji ohranila mir njenega sreca.

Gospa Heinova je skušala na kak način priti v stik z družino Borau. Vedela je, da je brat Juditine matere gospodar na Borau. Toda ničesar drugoga ni vedela, niti tega, ako je poročen ali ne.

Toda baron Borau ni mogel pozabiti gospice Schwindove. Na ujeno mesto ni mogel postaviti nobene druge žene in je postal rezen in samosvoj. Ker je ljubljeno dekle postala gospodarica na sednjem posetnem, mut je bil zadosten vzrok, da se je izogibal ljudi. Sklenil je, da je noče nikdar več srečati in bal se je, da se temu ne bo mogel izogniti, ako ne bo živel popolnoma sam zase. Polagoma mu je postala ta samota potrebna ter se je skoro bal priti v stik s kakim človekom.

Pri tem pa je Borau gospodarsko vedno napredoval, medtem ko je Erlau leto za letom vedno bolj nazadoval. Ali je baron Borau čutil pri tem kariko zadoščenje. Kdo bi mogel brati v njegovi duši? Gotovo je bilo samo, da se je še vedno bal srečati grofico in ako se je njen vog kraj prikazal v njegovem bližini, je maglo zbežal.

Grofica je dobro vedela, kako je užilila tega moža, toda njen gizdavost in lahkomisljenosti je to pomnilo bolj zmago, kot pa neprijetnosti. Tudi sedaj je še bila lepa žena. Njen obraz je kazal male sledi globokejščev.

Njene premoženske razmere so jo težile in pri vsem tem ni bila zadovoljna, da si je njen sin izbral poklic, v katerem je mogel zaslužiti za svoje življenje. Pri tem pa je živila na gradu Erlau sašo na milost svojih upnikov, ki so postavili na posestvo zelo spobnega oskrbnika, nje pa niso poginali z gradu, ker se v tem času ne bi zglasil noben kupcev.

Pomanjkanje je seveda bil kuhan na gradu Erlau. Toda zadnje leto je bilo malo boljše. Grofica je namreč marljivo gledala okrog za kako bogate in primerno nevesto, ki bi ji odzvala skrb in stiske. Toda bogate neveste so bile bolj redke, kot kdaj poprej. In tudi nobene ni bilo, kajti grof Hans je imel svojo voljo.

Nekega dne pa se spomni grofica pastorka grofa Erlau, ki je pred leti odpotoval v Ameriko. Pričela je že njo dopisovati, ljubežnivo jo je povabila, da bi saj za malo časa prišla na Erlau in čez nekaj dni je Miss Field res prišla na grad. Imela je že osemindvajset let, toda navzve svojemu premoženju še ni našla moža, ker ni bila obdarjena s telesno lepoto. Grofico je sprejela navidez takoj prijazno, da se je Miss Field počutila kot doma. In ko je enkrat spoznala grofa Hana, se je zavzela, da more samo ta postati njen mož.

Da bi dosegla ta cilj, je velikodušno dajala grofici denar, da bi mogla pokrivati izdatke za gospodinjstvo. In grofica je z vso silo podpirala želje mlade dame.

Grof Hans pa je ostal hladen; poniloval je Miss Field, ker na vzel svojemu velikemu bogastvu ni imela na sebi nikake privlačne sile. Ko pa mu pride mati prvič s svojim načrtom nasproti, da naj bogato Amerikanko vzame za ženo, tedaj pa se je odločeno uprl.

— Na to ni niti misliti, mama.. Ne vem, kaj bi se moralog zgoditi, da bi si mogel Miss Field predstavljati za svojo ženo. Saj same ne more nič za to, da nima na sebi nobene priskupljivosti in pri tem niti ne mislim na njen nepriskupljiv značaj. Toda jaz govorim ne bom njej dal svojega imena, da bi ga zamenjal za njene milijone, — reče Hans.

— Toda, Hans, ne smeš pozabiti, da je Erlau zaklet v pogubo, ako se bogato ne oženiš.

— Tega gotovo ne pozabim in s to mislijo sem se že spriznjam, da je Erlau za nas izgubljen. Veseli me, da upniki tebe in Felice še pustek tukaj živeti, dokler se meni ne posreči, da vama morem dati primeren dom.

— Kaj vendar misliš, Hans, primeren dom? Mogoče stanovanje s širimi sobami, z napol dorastlo služkinjo?

Resno, toda mirno jo pogleda.

— S tem bi seveda spoperka morale biti zadovoljne, mama, toda upam, da bom maglo napredoval in moja služba ne opravičuje do takega upanja. Potem pa bom skušal vama napraviti življenje prijetno, kolikor bo v moji moći. Imej samo nekoliko potrpljenja in opusti misli, da bi svojega sina prodala za debelo denarno možno.

— Kako priprosto se izraziš, Hans, saj Mildred vendar ni nika denarna možna.

— Oprosti, toda vedno imam občutek, kaj da je. Meni tudi ni posebno prijetno, da od nje jemlješ denar za gospodinjstvo. Večno ljubše bi mi bilo, ako bi uredila svoje gospodinjstvo z denarjem, ki ti ga dan vsak mesec od svoje plače.

— S tem ne bi prišla daleč in tudi kar ne razumem, žakaj Mildred tudi ne bo plačevala za hrano, ker je dovolj bogata; mi pa žal, pravljiv, da bi ji v velikem obsegu kazali svoje gostoljubnost. Zahteva razkošno življenje in v Ameriki ni nič redkega, da človek tako gostoljubnost plača. Skrbim, da ima pri nas življenje kar najbolj prijetno in ker nimam sredstev, da bi prezivljala cele mesece, mora za to plačati. To se ji zdi popolnoma razumljivo in rada plača, samo da more ostati. To ubogo bogato dekle se čuti tako osamljena na svetu in resnic se ti mora smiliti.

— Kolikor hočeš, mama, samo ne zahtevaj, da bi jo poročil. Žena z vodenimi očmi, s postavo dragonerja in ust, ki so dva kralj prevelika in z redkimi zobmi — ne mama take žene pa nočem imeti. Resno te prosim, da opusti to misel ter nesrečnemu dekletu ne pripoveduj, kajti zgodiš se ne more. Že ujeno vsiljivo obmanjeno razburja. Ako se vse to ne izpremeni, me boš prisilila, da si počakam stanovanje v Schwarzenburgu, cesar ne-napravim rad, ker razj dam denar, ki bi ga moral plačati za stanovanje, tebi in Felici.

Grofica pa še vedno ne opusti svojega sklepa. Storila je vse, da bi pri svojem sinu oblepila Miss Field. Določevala je, kakšne oblike mora nositi in kako si mora česati lase. Mildred Field je rada ubogata, kajti čutila je, da grofica deluje z vsemi svojimi moč-

mi na to, da bi postala grofica Erlau. In z vso močjo venečega dekleta se je zaljubila v Hansa Erlau in mu je hotela ugajati.

Lepa mlada komtesa Felice, ki je bila po svoji zunanosti svoji materi zelo podobna, v svoji notranosti pa je bila bolj podobna svojemu dobrosravnemu očetu, ki vedela, da njen brat Hans, ki ga je iskreno ljubila, ne bo moral za nobeno ceno poročiti Mildred Field. Četudi ji ni nikdo povedal o materini nameri, vendar to njeni bistromnosti ni ostalo dolgo prikriti in je sklenila, da bo svojega brata varovala pred materinimi ečnitovanjskimi načrti. Zato se mu je tudi na ljubeznju način ponudila. Zasmeh se ji in jo vpraša, aka go smatra za tako slabega, da ga mora sestra varovati. Feilice pa se mu nasloni na ramo — ravno sta se izprehajala po parku in prav:

— Saj vendar pozaš ono basen o miški in levu Hans. Torej, misli si pri vsem tem, da si ti lev in o meni nič drugega, kot da sem miška. Mogoče ti pa morem vseeno nekoliko pomagati, da te obvajem pred Mildredinimi mrežami, v katero te noče edino ona, temveč tudi mama ujeti.

Hans pritrise njeni roko k sebi.

Zaradi tebe, Felice, bi rad prinesel kakšo žrtev, da bi ti pre-skrel brez besed. Zadostovalo bo esredotočenje misli. V iskanju novih virov energije odkrije človeštvo nove naravne sile, sonce, morje in veter. Zato se bo oblika zemlje izpremenila. Najvažnejša središča sveta ne bodo več bližu premogafte in zlatih rudnikov, temveč tam, kjer neprestano piha veter, na morskih obalah ali puščavah.

Kmetijski stan bo sploh izginil. Kemijska bo izdelovala sintetično hrano iz zraka. Mesto polja zavzamejo gozdovi in vrtovi. Nastane nesluteni razmah biologije in fiziolegije, človekova značaj bodu določal v laboratorijsih s posebnimi injekciami.

Maurosev pogled v budobrost je prav tako malo razveselj, ker kor Shaw, le da napoveduje Maurose vse to mnogo prej, kakor slavni angleški pisatelj Shaw pa pravi še, da se obeta intelktualcem sred tekočega stoletja splošen potrolj.

(Dalje prihodnjič)

KUHINJE OD HOMERJA DALJE

"In stegnili so roke k okusno pripravljenemu obedu", pojav Homer o silnem grškem banketu. V dobi dijetnih kuhinj, vitaminov in klorijsko bogatih jedil, ki so jih Grki grmadili v prave hekatome za klanjajočim žagenjekom, krav in divjadi, se nam nudi komaj zabrisan sprotjer, z naukom o vitaminih, vsako jed v obliki kaše razkuhalo. Razumemo to, če pomislimo, da takrat še niso poznali vitamina.

Tudi sadje ni ušlo tej maniji. Tako so n. pr. jagode pomešani z mandlijami in rožinami (kar bi se določoma slo), vse to pa popopradi in začinili z raznimi dišavami. To je bila sadna kaša. To razumemo, ker vemo, da so imeli srednjevčeni abnormalen gonj za koreninami, odnosno za špecereje. Sem seveda spadajo razne koreninice, marveč tudi pijača in končno parfum. In te razne dobrine, ki si jih je srednji vek privoščil, so bili poved za odkritja novih zemelj. Zakaj mornarji in trgovci so plovili po morjih in skali otokov in kontinentov, kjer bi se dobrobine dobiti. Niso bili torej le zlati zakladni, ki so klicali mornarje in pustolovev v Srednji svet, marveč predvsem želja, da iztaknijo kje zemljo s takimi divnimi. Tudi Kolumb je jadral v tem namenom proti Indiji, pa je pripradal v Ameriko. Tako je srednjevčenski ekus mnogo pripomogel, da poznamo danes vzhod in zapad, starini in novi svet...

POGLED V BODOČNOST

Francoški pisatelj Andre Mauroise pravi v svoji knjigi "Moje sanje", da se bo svet v pičilih 10 letih popolnoma izpremenil. Izpremembo prinesu svetu razmah televizije. Vsak človek bo imel žepni aparat, ki bo z njegovo pomočjo lahko ogovril in videl vsakega človeka na zemlji. Razdalje ne bo več in tudi ločitev ljudje ne bodo več poznali. Zaljubljencev ne bo več poznali ribe v mandljivo kašo, kamor je primešal še sladkorja, mleka in riža. In tu zmes je skuhal. Sploh ne moreti trajanje celo tedne in da se je udeleževala na stotine ljudi. V splošnem pa so bile živiljenjske zahteve srednjega veka mnogo skromnejše kot danes. Navadni jedilni list je nudil kruh, sir, zelenjav... Mesu se je smatralo za redek užitek, katerega so si privoščili v člem letu komaj po dvakrat, trikrat. Ni čudno torej, da so po takih skromnih celoletnih obedih mogli spraviti tolikšno število raznih živilih živali na mizo ob redkih pojedinac. Toda je bilo zaklanih 24 volov, 100 mastev, 51 ovce, 34 telet, 34 svinj in 90 mladih prašičkov. Pa to ni bilo v primeru s tem, kar je angleški škof Yorka v istem stoletju priredil. Saj je zaklal 1000 ovcev, 304 telet, 2000 svinj in 17,000 kosočrnih vrst perutnine. Seveda moramo pri tem vedeti, da so take požrtvije trajale celo tedne in da se je udeleževala na stotine ljudi. V splošnem pa so bile živiljenjske zahteve srednjega veka mnogo skromnejše kot danes. Navadni jedilni list je nudil kruh, sir, zelenjav... Mesu se je smatralo za redek užitek, katerega so si privoščili v člem letu komaj po dvakrat, trikrat. Ni čudno torej, da so po takih skromnih celoletnih obedih mogli spraviti tolikšno število raznih živilih živali na mizo ob redkih pojedinac. Toda je bilo zaklanih 24 volov, 100 mastev, 51 ovce, 34 telet, 34 svinj in 90 mladih prašičkov. Pa to ni bilo v primeru s tem, kar je angleški škof Yorka v istem stoletju priredil. Saj je zaklal 1000 ovcev, 304 telet, 2000 svinj in 17,000 kosočrnih vrst perutnine. Seveda moramo pri tem vedeti, da so take požrtvije trajale celo tedne in da se je udeleževala na stotine ljudi. V splošnem pa so bile živiljenjske zahteve srednjega veka mnogo skromnejše kot danes. Navadni jedilni list je nudil kruh, sir, zelenjav... Mesu se je smatralo za redek užitek, katerega so si privoščili v člem letu komaj po dvakrat, trikrat. Ni čudno torej, da so po takih skromnih celoletnih obedih mogli spraviti tolikšno število raznih živilih živali na mizo ob redkih pojedinac. Toda je bilo zaklanih 24 volov, 100 mastev, 51 ovce, 34 telet, 34 svinj in 90 mladih prašičkov. Pa to ni bilo v primeru s tem, kar je angleški škof Yorka v istem stoletju priredil. Saj je zaklal 1000 ovcev, 304 telet, 2000 svinj in 17,000 kosočrnih vrst perutnine. Seveda moramo pri tem vedeti, da so take požrtvije trajale celo tedne in da se je udeleževala na stotine ljudi. V splošnem pa so bile živiljenjske zahteve srednjega veka mnogo skromnejše kot danes. Navadni jedilni list je nudil kruh, sir, zelenjav... Mesu se je smatralo za redek užitek, katerega so si privoščili v člem letu komaj po dvakrat, trikrat. Ni čudno torej, da so po takih skromnih celoletnih obedih mogli spraviti tolikšno število raznih živilih živali na mizo ob redkih pojedinac. Toda je bilo zaklanih 24 volov, 100 mastev, 51 ovce, 34 telet, 34 svinj in 90 mladih prašičkov. Pa to ni bilo v primeru s tem, kar je angleški škof Yorka v istem stoletju priredil. Saj je zaklal 1000 ovcev, 304 telet, 2000 svinj in 17,000 kosočrnih vrst perutnine. Seveda moramo pri tem vedeti, da so take požrtvije trajale celo tedne in da se je udeleževala na stotine ljudi. V splošnem pa so bile živiljenjske zahteve srednjega veka mnogo skromnejše kot danes. Navadni jedilni list je nudil kruh, sir, zelenjav... Mesu se je smatralo za redek užitek, katerega so si privoščili v člem letu komaj po dvakrat, trikrat. Ni čudno torej, da so po takih skromnih celoletnih obedih mogli spraviti tolikšno število raznih živilih živali na mizo ob redkih pojedinac. Toda je bilo zaklanih 24 volov, 100 mastev, 51 ovce, 34 telet, 34 svinj in 90 mladih prašičkov. Pa to ni bilo v primeru s tem, kar je angleški škof Yorka v istem stoletju priredil. Saj je zaklal 1000 ovcev, 304 telet, 2000 svinj in 17,000 kosočrnih vrst perutnine. Seveda moramo pri tem vedeti, da so take požrtvije trajale celo tedne in da se je udeleževala na stotine ljudi. V splošnem pa so bile živiljenjske zahteve srednjega veka mnogo skromnejše kot danes. Navadni jedilni list je nudil kruh, sir, zelenjav... Mesu se je smatralo za redek užitek, katerega so si privoščili v člem letu komaj po dvakrat, trikrat. Ni čudno torej, da so po takih skromnih celoletnih obedih mogli spraviti tolikšno število raznih živilih živali na mizo ob redkih pojedinac. Toda je bilo zaklanih 24 volov, 100 mastev, 51 ovce, 34 telet, 34 svinj in 90 mladih prašičkov. Pa to ni bilo v primeru s tem, kar je angleški škof Yorka v istem stoletju priredil. Saj je zaklal 1000 ovcev, 304 telet, 2000 svinj in 17,000 kosočrnih vrst perutnine. Seveda moramo pri tem vedeti, da so take požrtvije trajale celo tedne in da se je udeleževala na stotine ljudi. V splošnem pa so bile živiljenjske zahteve srednjega veka mnogo skromnejše kot danes. Navadni jedilni list je nudil kruh, sir, zelenjav... Mesu se je smatralo za redek užitek, katerega so si privoščili v člem letu komaj po dvakrat, trikrat. Ni čudno torej, da so po takih skromnih celoletnih obedih mogli spraviti tolikšno število raznih živilih živali na mizo ob redkih pojedinac. Toda je bilo zaklanih 24 volov, 100 mastev, 51 ovce, 34 telet, 34 svinj in 90 mladih prašičkov. Pa to ni bilo v primeru s tem, kar je angleški škof Yorka v istem stoletju priredil. Saj je zaklal 1000 ovcev, 304 telet, 2000 svinj in 17,000 kosočrnih vrst perutnine. Seveda moramo pri tem vedeti, da so take požrtvije trajale celo tedne in da se je udeleževala na stotine ljudi. V splošnem pa so bile živiljenjske zahteve srednjega veka mnogo skromnejše kot danes. Navadni jedilni